

TESCİLLİ MARKALAR (*)

Yazan :
Dr. Paul MONTEİLHET

Çeviren :
Dr. Akar ÖÇAL
Ticaret Hukuku Asistanı

Marka mevzuunda kullanma, bazı şartlar altında, bu markayı ilk defa kullanan için bir mülkiyet hakkı tesis eder. Markanın tescilli (1) mülkiyeti yaratıcı (attributif) değil, fakat sadece bildiricidir. (déclaratif). Tescil markanın mülkiyetini belli eder, yoksa onu yaratmaz (2).

(*) Müellifin **La Marque déposée** (Paris 1950) adlı broşüründen tercüme edilmiş olan bu yazı, 23 Haziran 1957 tarihli eski Fransız Fabrika ve Ticaret Markaları Kanununun hükümlerine ilişkin hususları bahis konusu etmektedir. Adı geçen kanun 31 Aralık 1964 gün ve 64 - 1360 sayılı «**Fabrika, ticaret veya hizmet markaları hakkındaki kanun**» unun (Journal Officiel, 1 Ocak 1965) 38. maddesiyle kaldırılmış (Bu kanun 1 Ağustos 1965 de yürürlüğe girmiştir, Md. 39) ve yeni kanun eskisinden farklı hükümler getirmiş olmasına rağmen, gerek tescilli ve tescilsiz markalar ayırımının doktrindeki önemi ve gerek Türk Hukuk Literatüründeki sınırlı mülkiyet mevzuundaki noksanlığı tamamlayabilmek bakımlarından bu yazıyı tercüme etmeği uygun bulduk.

(1) «**dépôt**» ve «**enregistrement**» kelimeleri ekseriya birbiri yerine kullanılmasına rağmen, aralarında fark vardır. Bu fark için bak; YVES SAINT - GAL: Protection et défense des Marques de Fabrique et Concurrence Déloyale, 2. Basım, Paris 1962, s. J₈; PAUL ROUBIER: Le Droit de la Propriété Industrielle, C. II, Paris 1954, s. 504; ROBERT KRAYENBÜHL: Essai sur le Droit des Marques, Tez, Lozan 1946, s. 91 (Çevirenin notu).

(2) Eski kanunda sarıh bir hüküm olmamasına rağmen bu husus gerek doktrinde ve gerek içtihatlar da kabul edilmişti. Yeni kanunla getirilen hüküm değişik olup, mülkiyetin ancak tescil ile kazanılabileceğini ifade etmektedir: «**Madde 4 - La propriété de la marque s'acquiert par le premier dépôt..... Sous réserve des dispositions transitoires prévues aux articles 35 et 36, le seul usage à titre de marque de l'un des signes prévus à l'article 1 er. ne confère aucun droit à l'usager**» (Ç. N.).

Marka tescil edilmiş ise, malikine taklit fiillerinin takibine ilişkin 23 Haziran 1857 tarihli markalar kanunu hükümlerinden istifade etmek imkânını verir.

Marka mülkiyetinin iktisabında tescilin zaruri bir unsur olması dolayısıyla, bir tüccar veya sanayici, bu tescilin ancak 1857 tarihli ceza kanununa müracaatla takip etmeği arzuladığı bir takliden bahis konusu olduğu hallerde bir fayda sağlayabileceğini düşünebilir. Biz aksine, tüccarın veya sanayicinin, Fransız hukukunda ve milletlerarası sahada, markasını kullanmağa başladığı andan itibaren tescil ettirmede pratik menfaatleri olduğunu göstermeğe çalışacağız.

Tescilli marka malikine birçok önemli ve temelli faydalar sağlar. Bunların en önemlilerini şöylece sıralayabiliriz: Tescil marka mülkiyeti hakkında bir karine teşkil eder; tescil himayenin şumülünü tayin ve tasrih eder; markanın kullanılmasından evvel yapılan tescil, bu markanın kullanılması yerine geçer; tescil, daha sonra meydana gelen ihtilâfların bahis konusu olması halinde, cezai ve hukuki kaza mercileri arasında bir seçme yapma imkânını verir; tescil hüsnüniyet konusunda büyük bir fayda sağlar; tescil isimlerden müteşekkil markaları en iyi şekilde korur; nihayet tescil milletlerarası himayeden faydalanma yolunu açar.

Bu çeşitli noktaları biraz etraflı olarak ele alıp inceleyelim.

§ 1) TESCİL MARKA MÜLKİYETİ HAKKINDA BİR KARİNE TEŞKİL EDER :

Marka mülkiyeti, bu markanın ilk defa kullanılması ile meydana geliyorsa; bu hak, malikin mülkiyetini isbat etmesine ve ihtilâf halinde bu ilk defa kullanmayı isbata yarayacak deliller temin etmesine bağlıdır. Halbuki, öncelik mevzuunda tatmin edici bir delil temin etmek ekseriya müşkildir. Bir markanın zilyetliği ve kullanılması ancak bazı şartlar altında bu markanın mülkiyetini kazandırır ve daha sonraki tarihli bir tescile karşı dermeyan edilebilir. Bu şartlar şunlardır :

a). Kullanmada öncelik marka sıfatıyla tahakkuk etmelidir, yani istimaie konu olan marka, malların menşeyini göstermek için kullanılmalıdır.

b). Kullanmada öncelik devamlı olmasa bile, hiç olmazsa pek fazla fasıllı olmalıdır.

c). Kullanmada öncelik, markalanmış malların müşteriye satılması suretiyle aleni kılınmalıdır. Bunun aksine olarak, etiketlerin siparişi veya basılması aleni kullanma olarak kabul edilemez.

d). Marka olarak kullanılmış işaret, daha önce tahakkuk ettirilmiş bir tescil veya bir kullanma neticesinde başka birine ait olmamalıdır.

Markayı ilk defa kullanan kimsenin, tescil edilmemiş bir marka üzerindeki mülkiyet hakkını isbat edebilmek için karşılaşacağı bu güçlükler yanında, tescil marka mülkiyetinin iktisabında kati bir tarihin temin edilebilmesini mümkün kılar.

Markanın kullanılmasıyla beraber tekemmül ettirilen tescil, tek başına, kaydındaki resmi tarih sayesinde, mülkiyetin başlangıcının hangi zamanda olduğunu isbat etmeğe kifayet eder. Şu halde tescil, öncelik konusunda, çok tesirli ve çok basit bir isbat vasıtası teşkil eder. Tescil, bir markanın mülkiyeti konusundaki ihtilâfların bahis konusu olması halinde, isbat külfetine yer değiştirir; bu tescil marka mülkiyeti hakkında bir karine teşkil ettiği gibi, bu mülkiyetin tarihini kati bir şekilde de tesbit eder.

Bu karine şüphesiz nisbidir ve ancak aksinin isbatına kadar bir kıymet ifade eder, fakat kullanmada önceliğe sahip olanın, bu önceliğini isbat etmek için, tatbikatta büyük güçlüklerle karşılaşacağını daha önce ifade etmiştik.

Ş. 2) TESCİL HİMAYENİN ŞUMULÜNÜ TAYİN VE TASHİH EDER :

Bir markanın mülkiyeti umumiyetle bazı malların veya maddelerin himayesiyle sınırlandırılmıştır. Mahkeme içtihatları ve doktrin bu nokta üzerinde ittifak halindedirler.

Tüccar veya sanayici, bir mal üzerindeki markanın mülkiyetini haklı göstermek için, yalnız markayı şu andan itibaren kullanmış olduğunu değil, aynı zamanda bahis konusu mamûl için de kullanmış olduğunu isbat etmeğe mecbur olacaktır.

Burada da tescil, himaye edilmiş mamûlleri tesbit ettiği için, şayet markanın kullanılması ile beraber gerçekleştirilmiş ise, marka sahibinin istimal edebileceği en iyi bir isbat vasıtası teşkil eder. Tescil markanın konulduğu malları bir ihtilâfa meydan vermeksizin tayin ve tasrih eder.

Diğer taraftan, tescil markanın unsurlarını ve şeklini o suretle kesin olarak tesbit eder ki, kimse markanın başlangıçta ihtiva ettiği nitelikler hakkında tereddüde düşmez. Tescil, taklidin bahis konusu olduğu hallerde aksi iddia edilemeyen bir mukayese belgesi teşkil eder.

Markanın, konulduğu mallara göre değişir veya değişmez işaretler, resimler, isimler v.s. gibi çeşitli tamamlayıcı unsurlardan müteşekkil olması, veya onlarla beraber kullanılması çok raslanan hadiselerdendir. O zaman, markayı teşkil eden bu çeşitli unsurlar hakkında bir şüphe ortaya çıkabilir; tescil bu şüpheyi kati bir şekilde ortadan kaldırmağa yarar.

Netice olarak şu söylenebilir ki, hemen yapılmış tescil, bizzat markanın karakteristik elemanlarını tayin ve himaye edilen mamûlleri tesbit etmek imkânını verir. Binaenaleyh tescil, himayenin şumülü hakkında çifte bir üstünlük arz eder.

Ş. 3) MARKANIN TESCİLİ BU MARKANIN KULLANILMASININ YERİNE GEÇER :

Bir veya birden çok mamûl üzerine teşkil edilmemiş bir marka koyan veya malları için birçok marka kullanan bir tüccar veya sa-uayici, himayeden mahrum kalmamak için, markalarını bütün malları üstünde devamlı olmasa bile hiç olmazsa uzun olmayan fasıllarla kullanmalıdır. Birinci paragrafta da işaret ettiğimiz üzere, bu hadiseler, tescilsiz marka kullanan malikin maruz bulunduğu tehlikeleri ve hakkını sürekli şekilde idame ettirmek endişesinin sebep olduğu masrafları açıkça ortaya koymaktadır. Tescilsiz bir markanın istimali pahalıya mal olur, zira müşterilerin zevkinin, bir iktisadi kriz zaruretinin veya harp tedbirlerinin değiştirmesine rağmen, aynı ticaretin veya imalâtın devamını zaruri kılmaktadır.

Bunun aksine olarak kullanmadan önce markanın tescili, bu markayı kullanmanın yerine geçer.

Kullanma tescili takip edebilir veya etmeyebilir, imalât şu veya bu mamûl üzerinde toplanabilir, ticaret şu veya bu markayı kullanabilir; bütün bu haller tescilli marka sahibinin markası üzerindeki hakkını muhafaza etmesine mani teşkil etmez. Tescilli markanın mülkiyeti bu markanın kullanılmasından müstakildir. Tescilli marka, kullanma dışında himaye görür; diğer bir ifade ile, tescilli markanın kullanılmaması halinde bir hakkın düşmesi bahis konusu değildir.

Bu alanda, markanın tescilinden ihmal edilmemesi gereken başka bir avantaj daha ortaya çıkar. 1857 tarihli kanun hükmüne göre, tescil bir markanın münhasır mülkiyetini iddia ve talep edebilmek için kâfi ve zaruri bir şarttır.

Binaenaleyh, bir tüccar veya sanayici, tescil sayesinde istikbale ait bazı imkânlardan istifade edebilir. Şöyleki, bu suretle henüz fiilen kullanılmayan fakat daha sonra imal edilecek veya satılacak malları ayırdetmeğe yarıyan bir markanın veya bugün için müşterilerin zevklerine en iyi bir şekilde cevap verebilenlerin kullanıldığı birçok markaların tescil edilmesi mümkün olabilir. Böylece, tacirler ve sanayiciler, her şeyden evvel, imkânları ve arzularına göre, muhtemel rekabete karşı bir garanti ve binnetice bir mal stokunda veya sermayede olduğu gibi, bir marka stoku (yedeği) tesis etmiş olurlar. Şu halde marka bir mal teşkil eder ve ticari işletmenin (fonds de commerce) mühim bir unsurunu meydana getirir.

İfrata gitmeden ve hakkın suiistimali hakkındaki esasları nazara alarak şu husus ifade edilebilir ki, müdafaa markaları (marques de défense ou d'obstruction) çok faydalı olup, 1857 tarihli ceza kanununda yer almayan bir hakkın sukutuna maruz bulunmak tehlikesinde değildirler. Gerçekten dar bir şekilde tefsire tabi olan bu kanunda bahismevzuu edilen hakların kaydı bir başka hal için cari değildir. Esasen Temyiz Mahkemesince birçok kere ifade edilen içtihat da bu merkezdedir.

Ş. 4) TESCİL, DAVA BAHİS KONUSU OLMASI HALİNDE, HUKUK VE CEZA MAHKEMELERİ ARASINDA BİR SEÇİM YAPMA İMKÂNINI TEMİN EDER.

Tescilsiz markalara ilişkin ihtilâflar, şayet taraflar tacir ise,

mecburen ticaret mahkemesinin vazifesi dairesine girer. Umumiyetle bahis konusu olan hal de budur.

Aksine, tescilli markalara ilişkin davalar hukuk mahkemesine arz edilir veya ceza mahkemesi vasıtasıyla karara bağlanır. Kazai mercilere ilişkin olan bu seçim, ilgi çekici avantajlar temin eder.

Hüsnüniyetli olan parakendeci tüccar, kendine taklit markaları veren sanayiciye karşı müracaat hakkını kullanır. Bu hak ancak hukuki kaza mercilerinde mümkün olup orası tarafından kabul edilebilir.

Şayet cezai adli mercilere müracaat yolu tercih edilirse, o zaman daha sağlam bir önleme elde edilmiş olur. 1857 tarihli kanun bir ceza kanunudur ve tescil, markaya, taklitçinin cezalandırılmasını temin suretiyle bir himaye sağlamış olur. 1857 tarihli kanun tescilli markayı himaye eder ve hırsıza benzetilmiş olan gâsıp, hapis ve para cezasına mahkûm edilir. Tescilli markanın bu cezai himayesi sonunda zarar - ziyan talep edilebileceği gibi, bu himaye ayrıca, bir para cezasının, fiilin işlenmesinde kullanılan madde ve aletlerin ve taklid malların müsaderesinin, hükmün ilânının veya gazetelerde neşrinin doğumuna da yol açar. Fakat evvelce de ifade ettiğimiz gibi, markanın taklidi mevzuundaki ceza davası ancak markasının tescilini muntazam bir şekilde tahakkuk ettirmiş olan kimseye aşıktır.

Tescil olmazsa, cezai takip de mümkün değildir.

§: 5) TESCİL HÜSNÜNİYET KONUSUNDA BÜYÜK BİR FAYDA TEMİN EDER.

1857 tarihli ceza kanunu, fabrika ve ticaret markalarına ilişkin suçları, aşağıda başlıcalarını sıraladığımız muhtelif kısımlara ayırdetmektedir.

Şu fiiller cezalandırılabilir fiiller olarak mütalâa edilebilir :

1. Asıl taklit fiili,

2. Taklit bir markanın kullanılması,
3. Başkasına ait bir markanın, bir kimse tarafından kendi malulâtı veya ticaret mevzuu üzerine aldatıcı bir şekilde konulması,
4. Taklit bir markayı taşıyan malları bilerek satmak veya satışı arz etmek,
5. Aldatıcı bir şekilde konulmuş olan bir markayı muhtevi malları, bilerek satmak veya satışı arz etmek,
6. Alıcıyı yanıltıcı mahiyette olan aldatıcı şekilde tağyir,
7. Aldatıcı bir şekilde tağyir edilmiş olan bir markayı kullanmak,
8. Aldatıcı bir şekilde tağyir edilmiş markayı muhtevi malları bilerek satmak veya satışı arz etmek,
9. Aldatıcı mahiyette olan, yani alıcıyı malın mahiyeti hakkında hataya sevk edebilen, bir markanın kullanılması,
10. Müşteriyi malın mahiyeti hakkında hataya düşüren bir markayı muhtevi malları bilerek satmak veya satışı arz etmek.

Suçların bu nevilerinde hüsnüniyet her zaman aynı şekilde tezahür etmez. Filhakika, birinci, ikinci ve dokuzuncu hallerde hüsnüniyet bahis konusu değildir, ve kabul edilmez. Kanun, bu hallerde, taklitçinin hüsnüniyetini isbat etmesini kabul etmez. Fiil suiniyetten ari olarak işlenmiş olsa bile, daima, cezalandırılması gerekli bir suç var demektir. Taklitçinin ve taklit markayı kullanan kimsenin daima cezalandırılması mümkün olduğu için, 1857 tarihli kanuna istinad eden himaye, şu halde, bilhassa taklit veya taklit markanın kullanılması hallerinde daha tesirlidir.

Ş. 6) TESCİL, İSİMDEN MÜTEŞEKKİL MARKAYI EN İYİ BİR ŞEKİLDE HİMAYE EDER.

Bir sanayicinin veya bir tüccarın ismini etiketleri veya malları üstüne koyması sık yaşanan hadiselerdendir.

Fakat şunu işaret etmek icap eder ki, 1824 sayılı kanun (3), an-

(3) 28 Temmuz 1824 tarihli ticari isimlere ilişkin kanun (Ç. N.).

cak sanayicinin ismini himaye etmekte olup, tüccarın, ziraatçının veya işletmecininkini değil. Bununla beraber mahkeme içtihatlarının bu kanunun tatbik sahasını genişlettiklerini ifade etmek gerekir.

Tüccarın ismi, şayet mahsus bir surette tescil ettirilmemişse, ne 1824 tarihli ve ne de 1857 tarihli kanunlara istinaden kati bir şekilde korunamaz. Tüccarın himayesi, o zaman, ancak haksız rekabete istinad eder ve ticaret mahkemesinin vazifesine dahil olan bir davanın ikamesi bahis konusu olur.

İsimden müteşekkil olan ticaret markası, tescil edilmiş ise, ancak hakiki olarak himaye edilir. Tüccar, şayet ismini mahsus bir şekilde tescil ettirmişse, o zaman 1857 tarihli kanunun himayesinden istifade edebilecektir. Böylece tescil tüccarın, işletmecinin veya ziraatçının isminden müteşekkil markayı en tesirli bir şekilde himaye etmiş olur.

Sanayicinin ve fabrikatörün isminden müteşekkil markaya gelince, bu marka 1824 tarihli kanun tarafından olduğu kadar 1857 tarihli kanun ile de en iyi bir şekilde himaye edilmiş olacaktır.

Bununla beraber, 1824 tarihli kanun çeşitli tefsirlerin doğumuna sebep olmuştur. Bazı yazarlar ve mahkeme kararları 1824 tarihli kanunun, prospektüs, katalog, ilân, sirküler, fatura v.s... üzerinde kullanılan sanayicinin ismini himaye etmediğini iddia ediyorlar. Böyle yanlış bir tefsir 1824 tarihli kanundan çıkarılamaz. Zira bu kanun bir ceza kanunu olduğundan dar bir tefsire tabidir ve yalnızca «imal edilmiş maddeleri» bahis konusu etmektedir.

1824 tarihli kanunun şumulü hakkındaki böyle bir kararsızlık durumu muvacehesinde, sanayicilerin ve fabrikatörlerin, 1857 tarihli kanunun bahsettiği himayeden faydalanabilmek için, isimlerinden müteşekkil markaları mahsus bir şekilde tescil ettirmekte büyük menfaatleri vardır.

Ş. 7) MARKANIN TESCİLİ. MİLLETLERARASI HİMAYE YOLUNU AÇAR :

Tescilsiz marka, milletlerarası himaye konusunda, aşikâr olarak tescilli markanın bulunduğu vaziyetten daha dün bir seviyede bulunmaktadır.

İlk olarak Őu husus ifade edilebilir ki, fabrika ve ticaret markaları, menŐe memleketlerde muntazaman tescil edilmiŐlerse, ancak o zaman umumi birliŐe dahil memleketlerde tescile kabul edilir ve olduğu gibi himaye görürler.

İkinci olarak da Şunu ifade etmek gerekir ki, ancak bir fabrika veya ticaret markasını Umumi birliŐe dahil olan memleketlerin birinde muntazam bir Şekilde tescil ettiren kimse veya bu husustaki diğer hak sahipleri, öbür memleketlerde tescili icra etmek için, 4 veya 6 aylık bir öncelik hakkından faydalanabileceklerdir.

Sanayici veya tüccar bu 4 veya 6 aylık müddetin sona ermesinden evvel BirliŐe dahil diğer memleketlerden birinde tescili yaptırmıŐsa, bu tescil, bu müddet zarfında meydana gelen hadiseler ve bilhassa markanın kullanılması sebebiyle iptal edilemez.

Binnetice, menŐe memlekette yapılmış bu birinci tescilden sonra, rakip müesseseler, Fransa'da tescili yapılmış bir markayı yabancı memleketlerde kullanmıŐlarsa, Fransa'da tescil edilmiş olan bu markanın maliki, 4 veya 6 aylık müddet zarfında Bern'de veya yabancı memlekette yapılmış bir ikinci tescil sayesinde, rakiplerin haklarını ortadan kaldıracabilir ve hatta onların bu marka üzerindeki zilyetliğine son verebilir.

 c nc  olarak zikredilmesi gereken husus Őudur: Bir fabrika veya ticaret markası menŐe memlekette muntazam bir Şekilde tescil edildikten sonra, BirliŐe dahil memleketlerde veya onlardan birinde de tescil ettirilmıŐse, bu milli markalardan her biri menŐe memleketteki markalardan müstakil olarak mütalâa edilir.

Bundan başka, sanayici veya tüccar markaların milletlerarası tesciline ilişkin Madrid İtil fnamesinden istifade etmeği istiyorsa, markalarını menŐe memlekette tevdi etmeleri ve onları tescil ettirmeleri zaruridir. Őu halde yalnız tescilli bir marka sahibi, Bern'deki Milletlerarası Büro'ya yapılan tescilin sağladığı avantajlardan istifade edebilir ve bilhassa, markası bu memleketlerden her birinde doğrudan doğruya tescil edilmiş gibi, bir tek talep ile, markasının bütün  kit memleketlerde aynı zamanda himayesini temin edebilir.

Nihayet, tescilli marka sahiplerinin 8 Őubat 1947 tarihli N Őa-tel Andlaşması ile elde ettikleri ve fakat tescilsiz marka kullanan-

lara sağlanmamış olan dikkate değer avantajları da belirtmek gerekir. 3 Eylül 1939 ile 31 Aralık 1946 arasında bir markayı kullanan üçüncü şahıslar, markanın ilanı için büyük masraflar yapmış olsalar dahi, bu markanın kullanılmasına son vermekle mükelleftirler. Tescilli marka sahibi, her hangi bir teşebbüste bulunmasa, yani markasını hiç bir şekilde kullanmasa bile, Nöşatel Andlaşması sayesinde — ki bu Andlaşmayı otuz kadar memlekét yanında Fransa'da tasdik etmişti —, markasını kullanmak inhisarını tekrar elde etmiş olur ve hüsnüniyetli üçüncü şahısların haklarına riayet etmeğe de mecbur olmaz. Tescilli marka sahibi ihtira hakkı sahibinden daha avantajlı durumdadır. Çünkü, ihtira beratı sahibi, aynı şartlar altında, bu ihtiradan istifade eden ve ondan istifadeyi şimdi de devam ettiren hüsnüniyetli şahısların faaliyetlerine mani olamaz.

Tescilli markaların milletlerarası sahada üstünlüğünü teyid eden Nöşatel Konferansında, Umumi Raportör Marcel Plaisant şunları ifade ediyordu:

«Tescilli bir markaya sahip olan bir kimseye öncelik hakkı tanınmalıdır. Bugünkü hareketleri têtik eder ve genel olarak yeni « marka hükuku » karşısında mühtelif devletlerin nasıl bir durum « aldıklarını mukayese ederseniz, resmi bir muamele olan ve hak- « kın mana ve şumulünü tayin eden tevdi ve tescile gittikçe artan « bir şekilde ehemmiyet verilmekte olduğunu müşahade edersiniz. « Buna mukabil kullanma sistemi, hakkın yaratılmasında bu sis- « teme büyük önem atfeden memleketler mevzuatında bile gittikçe « önemini kaybetmektedir. Bu memleketlerde, tescil sistemini tesis « etmek ve ona büyük yetkiler tanımak şeklinde ifade edilebilen « bir temayül görülmektedir.»

Bu sözler, yukarıda neticelerini işaret ettiğimiz kararın önemini ifade etmeğe kifayet etmektedir.

SONUÇ :

Haksız rekabet, ekseriya, kendini yakalamak isteyen kimselerden kurtulmak için bir çok şekillere giren eski bir tanrıya (Protée) benzetilebilir.

Haksız rekabet ve onun bir şekli olan taklit, daima başkasının müşterisini ayartmaktan ibaret olan gayeye, birçok hileli, dolambaçlı ve akla hayale gelmeyen vasitalardan istifade yolu ile ulaşır.

Bu şekildeki hileli hareketlere karşı galebe çalmak ve ticari ve sınai müesseseleri müdafaa etmek için, tacirler ve sanayiciler 1857 tarihli kanunda en tesirli silâhları bulacaklardır. Marka tescilinin de bu silâh deposuna girmek için bir anahtar olduğu ifade edilebilir.

Fakat, tacirler ve sanayicilerin büyük bir kısmı mallarını yabancı memleketlere ihraç etmekte veya ihraç etmeğe davet edilmektedirler.

Şu halde, bu gibi kimselerin yalnız markanın milli himayesini değil, fakat aynı zamanda milletlerarası himayeyi de nazarı itibare almaları zaruri görülmektedir. Milletlerarası himaye sahasında, Paris Anlaşmasına yahut markaların milletlerarası teşçili hakkındaki Madrid İtilâfnamesine göre bu İtilâfnameyi imza eden memleketlerde yapılmış bir tescilin, bütün himayenin sine qua non bir şartı olduğu kolaylıkla ifade edilebilir.

Tescilli marka her halde malikine, markasının tescilsiz kullanılması halinde elde edemediği hakikati bir hukuki garanti, manevi bir emniyet ve maddi bir menfaat sağlar.